

ברק פרידמן מנהל תיכון רב תחומי עמל יגאל אלון ברמלה

זום זום עולה הזמר מכוורת המורים - מהרהורי ליבו של מנהל בית ספר.

תארו לכם שהייתם צריכים לראות 5-8 תכניות שונות בטלוויזיה, בלי יכולת לזפזף בין הערוצים.

תכנית שבה לרוב איש אחד הוא התסריטאי, הבימאי, המפיק, השחקן הראשי (וגם הפסיכולוג של השחקן הראשי) בנושאים שלא כולם מעניינים אתכם, או לפחות אתם לא יודעים כמה הם מעניינים אתכם. זה מה שאנו דורשים מתלמידנו כל יום וזה תפקידנו להיות כל התפקידים הללו גם יחד.

אנו נדרשים להמציא את עצמנו מחדש ולנסות לתת חוויה של קרוב, למרות הרחוק.

ואנחנו משתדלים ויש מקומות שמצליחים, ויש גם שפחות.

כי הלמידה מרחוק היא לא מושלמת אבל היא טובה וזה מה שיש לנו כרגע ועם זה צריך לנצח.

פעם כעסתי כאשר היו אומרים לי "הכל בגללכם אנשי החינוך"

היום כשאני בא בימים הבנתי את גודל האחריות והשליחות, "הכל בגללי" או אולי גם "הכל בזכותי".

איש חכם אמר לי שים סימן שאלה בכל מקום בו יש סימן קריאה, כולל במשפט זה.

יש חוסר וודאות ???!!

במקום בו יש חוסר וודאות נהיה אנחנו וודאים.

בוודאות בלמידה בבית הספר או בבית (שברנו את גבולות הכיתה)

בוודאות בשיחות האישייות לתלמידים (כמה חדרי לימוד יש עכשיו לכל מורה? בזום כמה שהוא רוצה).

בוודאות בקשר המתחזק עם ההורים (לזום יותר קל להביא אותם)

בוודאות שכל הציבור מתחיל להבין אותה ש"בית ספר" זה לא רק ספר אלא בית! (סימן קריאה בלי שאלה)

המשפט שהפך למנטרה שלי לצוות - "ואף על פי כן נוע ננוע"

חזקו ואמצו אחיי ואחיותיי המורים, אתם יוצרים עתיד!

יחד עם הרבה אהבה ואמונה ננצח!